

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrást'any, Modrá Hůrka, Zálší

27. července – 3. srpna 2025

31 / 2025

17. neděle v mezidobí

Jak se máme modlit? Někdo neví jak, někdo váhá, zda to má vůbec význam. Dnešní texty odpovídají na obojí. Není to velká věda, ale má to svá pravidla.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, od tebe je všechna síla a svatost, ty jsi ochránce všech, kdo v tebe doufají; skloň se k nám, dej nám správné poznání a veď nás, ať věci stvořených užíváme tak, aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Gn 18,20-32

Navazujeme na minulou neděli. Abrahám (19. stol. př. Kr.) žije v Palestině jako kočující cizinec v horách. Ale dole v pláních kolem Jordánu či Mrtvého moře žije v Sodomě jeho příbuzný Lot se svojí rodinou. Abrahámovi leží na srdci jejich záchrana. Bůh Abraháma vyslyšel a nakonec zachraňuje čtyři spravedlivé (viz Gn 19).

ŽALM 138 Odp.: **Když jsem volal, Hospodine, vyslyšels mě.**

Žalm reaguje na Abrahámovu modlitbu. Bůh jeho prosbu vyslyšel a naplnil!

2. ČTENÍ – Kol 2,12-14

Autor v celém odstavci povzbuzuje čtenáře. Pro pohany tolik problematické téma obřízky požadované Tórou dostalo zde jiný význam: nyní je „svlečením těla oddaného zlu“.

EVANGELIUM – Lk 11,1-13

Modlitba Páně je v Lukášově podání odlišná od Matouše. Všimněme si důrazu na srovnání Boha s dobrým otcem. Lukáš užívá slovo označující jak „dlužit“, tak „provinit se“: „neboť i my odpouštíme každému, kdo nám je dlužen“.

„Když se modlíte, říkejte: Otče, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provině proti nám. A neuveď nás v pokušení.“

K ZAMYŠLENÍ

Otčenáš je první mezi modlitbami, je darem samotného Ježíše. Je zvláštní, že apoštolové neodkázal na židovské modlitby žalmů. Dává jim vlastní modlitbu směřovanou k Otci. První je posvětit jméno, což vždy byla židovská modlitba. Přejeme si a chceme, aby Bůh byl uznáván jako bůh v celém stvoření, a tedy i v našem vlastním životě. Příchod Božího království je naplněním evangelia. A zde prosíme, aby se Boží vláda rozšířila na celou zemi. Bůh je dárce života a živobytí. A nesmíme ztratit z očí zásadní pojem odpouštění.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 28. 7. – 2. 8.

PONDĚLÍ – Ex 32,15-24.30-34; Žl 106; Mt 13,31-35

I my stravujeme následek hříchu: ne snad rozemleté tele, ale naše zlozvyky špatné životasprávy, nešetrný přístup k přírodě, vše, čemu se klaníme a co nás ničí.

ÚTERÝ – 1 Jan 4,7-16; Žl 34; Jan 11,19-27

Pane, dej mi víru Marty, zvlášť tehdy, když je mi smutno po odchodu mých drahých...

STŘEDA – Ex 34,29-35; Žl 99; Mt 13,44-46

Odkrytí závoje před Hospodinem může být inspirující pro můj vztah k Bohu. Nic nepředstírat, odhalit svá nejtajnější místa.

ČTVRTEK – Ex 40,16-21.34-38; Žl 84; Mt 13,47-53

Hospodinova velebnost! Její odlesk nesu v sobě od křtu. Novozákonní příbytek Boží je svým způsobem přítomen v každém bližním.

PÁTEK – Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Žl 81; Mt 13,54-58

Po sklizni shromáždění a odpočinek. Není naše ztráta schopnosti cokoli spolu slavit počátkem ztráty víry v Boha?

SOBOTA – Lv 25,1.8-17; Ž 67; Mt 14,1-12

Provokativní pro dravou tržní společnost! Inspirativní pro řešení zadluženosti chudých států. Sociální učení církve (tak málo známé!) doporučuje skromnost a dává podobný návod...

Milujte lidi. Milujte je takové, jací jsou.

Čím víc to potřebují, tím víc je milujte.

*Nemilujte je podle velikosti jejich zásluh,
ale podle velikosti jejich potřeb.*

papež Jan Pavel I.

Hlas církve

Poselství ke Světovému dni prarodičů a seniorů - 2. část

Život církve a světa lze totiž chápat pouze v posloupnosti generací; obejmutí starého člověka nám pomáhá pochopit, že dějiny nekončí přítomností, ani se nevyčerpávají rychlými setkáními a útržkovitými vztahy, ale rozvíjejí se směrem k budoucnosti. V Knize Genesis nacházíme dojemnou epizodu požehnání, které dal Jákob, nyní již starý, svým vnukům, Josefovým synům; jeho slova je podněcují, aby hleděli s nadějí do budoucnosti jako na dobu Božích zaslíbení (srov. Gn 48,8-20). Je-li tedy pravda, že křehkost starých lidí vyžaduje sílu mladých, je stejně také pravda, že nezkušenost mladých potřebuje svědectví starých, aby mohli moudře plánovat budoucnost. Jak často pro nás byli naši prarodiče příkladem víry a oddanosti, občanských ctností a sociální angažovanosti, paměti a vytrvalosti ve zkouškách! Toto krásné dědictví, které nám předali s nadějí a láskou, bude pro nás vždy dostačujícím důvodem k vděčnosti a vytrvalosti.

Znamení naděje pro staré lidi

Jubileum od svých biblických počátků představuje dobu osvobození: otroci byli osvobožováni, dluhy odpouštěny, půda vracena původním vlastníkům. Byla to doba obnovy společenského řádu požadovaného Bohem, ve které byly uzdraveny nerovnosti a útlaky nahromaděné v průběhu let. Ježíš obnovuje tyto osvobozené události, když v nazaretské synagoze zvěstuje radostnou zvěst chudým, navrácení zraku slepým, propuštění vězňů a návrat zdeptaných ke svobodě (srov. Lk 4,16-21).

Díváme-li se na staré lidi v perspektivě Jubilea, jsme také my povoláni prožívat s nimi jejich osvobození, zejména od samoty a opuštěnosti. Letošní rok je příhodnou dobou, abychom to uskutečňovali. Boží věrnost jeho příslibům nás učí, že ve stáří existuje blaženost, autentická evangelijní radost, která nás vybízí, abychom zbořili zdi lhostejnosti, v nichž jsou často staří lidé uvězněni. Naše společnosti na všech zeměpisných šířkách si příliš často zvykají na to, že tak důležitou a bohatou součástí svého celku nechávají na vedlejší koleji a zapomínají na ni.

Z tohoto důvodu papež František chtěl, aby se Světový den prarodičů a seniorů slavil především setkáním s těmi, kdo jsou sami. A ze stejného důvodu bylo rozhodnuto, že ti, kteří letos nebudou moci přijet na pouť do Říma, mohou „získat jubilejní odpustky, pokud půjdou na průměrnou dobu navštívit staré lidi žijící o samotě, [...] jako by vykonali pouť ke Kristu, který se v nich zpřítomňuje (srov. Mt 25,34-36).“ Návštěva starého člověka je cestou k setkání s Ježíšem, který nás osvobozuje od lhostejnosti a osamělosti.

Bohoslužby v týdnu 27. 7. – 3. 8. 2025 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 27. 7.		17. neděle v mezidobí Světový den prarodičů a seniorů 8.00 - Slabčice (bs); Kostelec 9.30 Týn nad Vltavou - titulární slavnost kostela s jáhnem Karlem Sádlem 11.00 - Chrástany; Mažice - poutní bohoslužba s jáhnem K. Sádlem (Zálší nic)
Pondělí 28. 7.	8.00	
Úterý 29. 7.		památka sv. Marty, Marie a Lazara 16.30 - Hartmanice
Středa 30. 7.	18.00	po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek 31. 7.	18.00	památka sv. Ignáce z Loyoly
Pátek 1. 8.		památka sv. Alfonsa z Liguori 18.00 1. pátek v měsíci - od 17.00 <i>tichá adorace</i>
Sobota 2. 8.	15.30	- Modrá Hůrka
	18.00	- Neznašov
Neděle 3. 8.		18. neděle v mezidobí 8.00 - Slabčice; Kostelec (bs) 9.30 Týn nad Vltavou 11.00 - Zálší; Chrástany (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dich.cz

1. Chvalme Hospodáře všehomíra, / jak nám jeho slávu hlásá víra, / ve všech úhlech světa, ve dne v noci, / slavme velké činy jeho moci.
2. Bůh náš vyvýšen je nad národy, / před ním vstávají a mizí rody, / on je věkověčná světů osa, / on je moře, my jen pouhá rosa.
3. Kdo je jako náš Pán na výsosti? / A přec přichází pln slitovnosti; / slabého on z prachu k sobě zvedá, / bezmocnému ublížití nedá.
4. Bůh Syn v lidského se syna vtělil, / božský život s námi z lásky sdělil. / Díky za tu jeho lásku vzdejme, / která naše hříchy z duše sejme.

Kancionál č. 902

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz